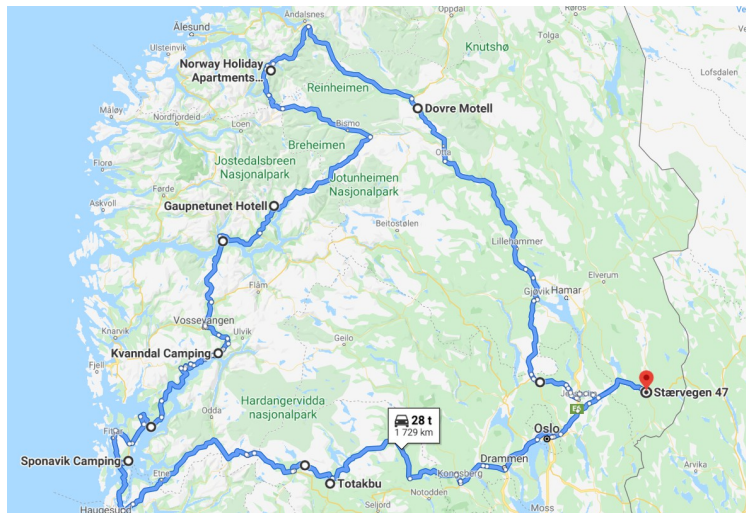

VESTLANDET 5. - 11. AUGUST 2020

Vi var nå kommet til Norddal i Sunnfjord, og skulle kjøre videre den 7. august.

Første stopp var på toppen av [Ørnevegen](#), ved den øverste hårnålssvingen som kalles [Ørnesvingen](#).

Her ser vi ned på [Geirangerfjorden](#) med [Geiranger](#) innerst inne.

Et cruise-skip ligger i fjorden.

Utsikt utover fjorden.

Ytterst i svingen er det laget en utsiktsplattform med innebygd foss.

Linker: [Visitnorway](#) [Fjordnorway](#) [Nasjonaleturistveger](#)

Her kommer vannet som skal lage foss på utsiktsplattformen.

Her er vi ved fjorden og ser ut på turist-skipet.

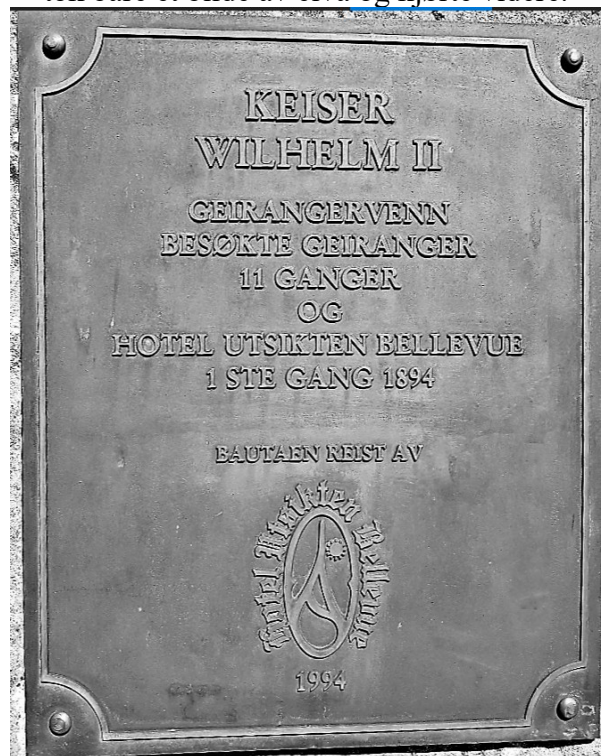
I sentrum av Geiranger er det en overflod av restauranter og suvenirbutikker. Dette er ett eksempel, Vi stoppet ikke her, men kjørte bare videre.

Vi stoppet et sted ovenfor Geiranger sentrum der det sto skilt om [fossevandring](#) langs Maråkerelva som renner gjennom Geiranger. Vi var ikke interessert i å gå, så vi tok bare et bilde av elva og kjørte videre.

Denne bautaen sto ved [Hotel Utsikten Bellevue](#).

Denne plaketten sto på bautaen.

Herfra er det god utsikt ned til Geiranger og Geirangerfjorden.

Vi stoppet ved [Knuten](#). Den ble konstruert da [Geirangervegen](#) ble bygget, for å overvinne høydeforskjeller i et vanskelig terreng.

Her er jeg på vei for å studere den nærmere.

Denne plaketten står der.

Sett fra andre siden.

Knuten sett ovenfra.

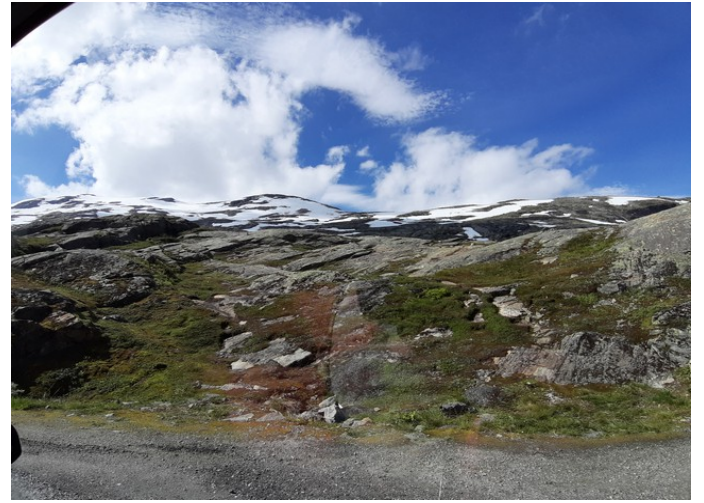

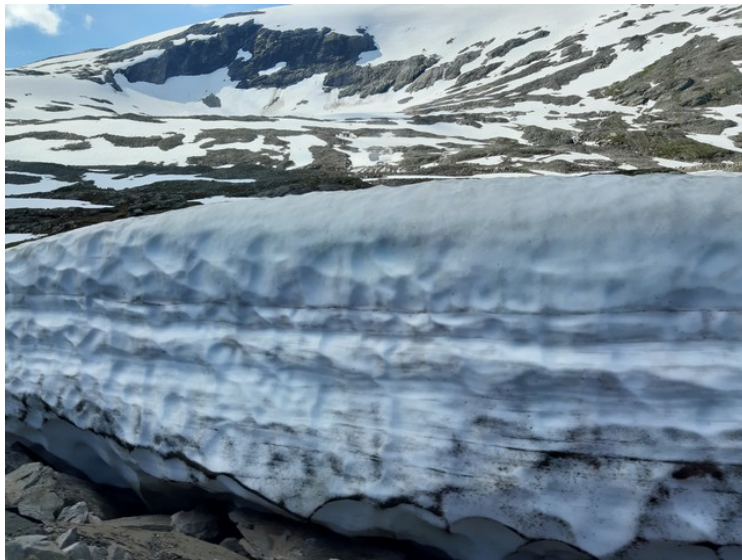
Her ser vi ned mot Kvanndalssetra.

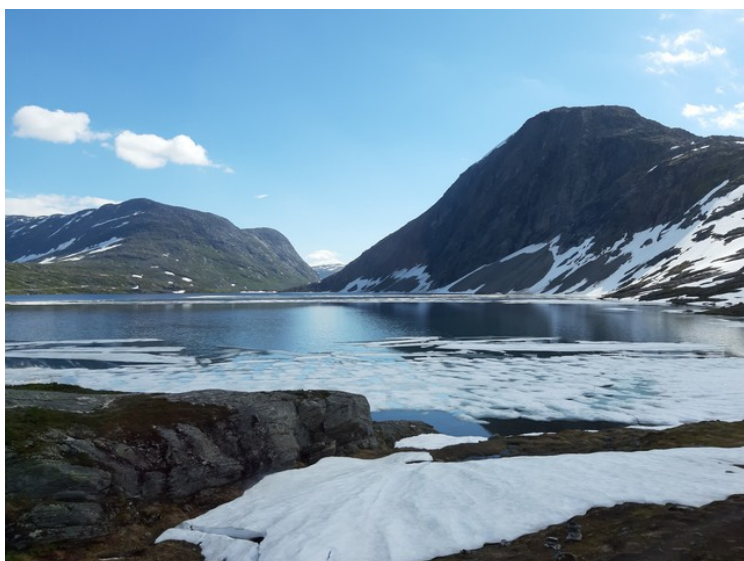
Tilbakeblikk mot Geiranger.

Så er vi på det høyeste punktet på denne veistrekningen mellom Geiranger og Skjåk. Den kalles [Geirangervegen](#). Og det høyeste punktet her er 1038 meter over havet. Veien ble åpnet i 1889.

Her er vi kommet til [Djupvatn](#). Det ligger 1016 meter over havet.

Ved Djupvatn ligger [Djupvasshytta](#). Djupvasshytta var en brakke fra anleggsperioden for veien og den ble kjøpt og drevet som turishytte av familien Ugelvik.

[Visitnorway](#) [Fjordnorway](#)

Veien videre går langs Djupvatn. Djupvasshytta til høyre.

Her ser vi ned på Langvasstjøna.

Langvatnet.

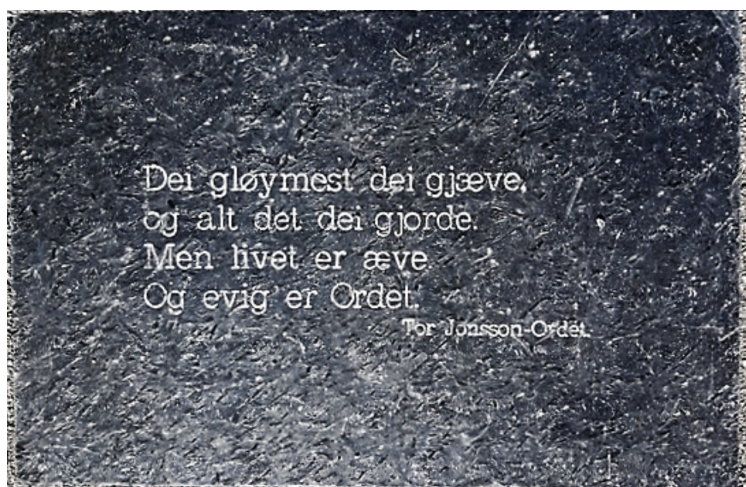
Dette er [Grotli høyfjellshotell](#). Her på [Grotli](#) går det vei over til [Stryn](#), [Strynefjellsveien](#). Det ble opprettet en statlig fjellstue her i 1869 på grunn av planene om å lage vei både til Geiranger og Stryn. Høyfjellshotellet ble opprettet i 1905.

Pollvatnet.

Så er vi i [Lom](#).

Da vi gikk bortover mot stavkirken, la vi merke til denne plaketten som var støpt ned i bakken. Det var et dikt av [Tor Jonsson](#), som var her fra Lom.

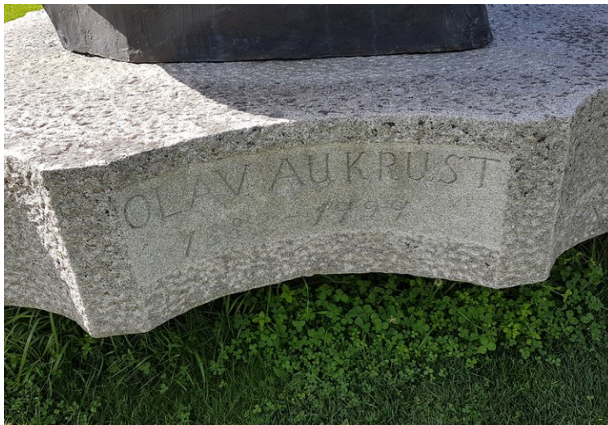

Statue av [Olav Aukrust](#) som bodde i Lom. Han var lyriker, lærer og folkehøyskolestyrer.

Tusenårstreet.

[Lom stavkirke](#) er en av de største stavkirkene i Norge. Den ble bygget på slutten av 1100-tallet. I løpet av 1600-tallet ble det gjort store forandringer på kirken og dette utseende har den beholdt siden.

[Sognefjellsveien](#) starter i Lom og går til Gaupne i Sogn. Den er en [nasjonal turistvei](#). Her er vi på vei oppover [Bøverdalen](#).

[Bøverdalen kirke](#). Det er en åttekantet kirke fra 1864.

Vi gjorde en stopp her også. Inngangsportalen.

Dette er en gammel familiegård som etter hvert er gjort om til hotell, [Elveseter Hotell](#). Gården har tatt imot besøk helt fra 1870-tallet, blant annet konger og dronninger, statsoverhoder og internasjonale anerkjente eventyrere.

Hagepreg av området rundt hotellet.

Lenger oppe er det laget en park der det står flere dyrefigurer, tiurer.

En av tiurene.

Ved inngangsportelen sto det et par bjørnestatuer.

Ved inngangen står det også en søyle som kalles [Sagasøylen](#). Den er 34 meter høy og er dermed en av de høyeste søylene i verden. Den ble bestilt i 1926 og var opprinnelig ment å være Norges nasjonalmonument, og skulle plasseres utenfor Stortinget. Etter krigen var søylen fremdeles ikke ferdig, og ferdigstillingen av kunstverket ble skrinlagt fordi kunstneren, [Wilhelm Rasmussen](#), hadde uttrykt sympati med de tyske okkupasjonsstyrkene. Man ville ikke ha et nasjonalmonument laget av en mann som hadde sonet dom for landssvik.

På 1980-tallet kom forrige generasjons eier av Elveseter Hotell, Åmund Elveseter, over elementene som lå lagret i et skur på Skøyen i Oslo. Kunstsamleren Elveseter, som under krigen også var medlem av den norske motstandsbevegelsen, mente Norges nasjonalmonument fortjente en bedre skjebne.

Han tok saken i egne hender, sørget for at søylen ble restaurert og ferdigstilt, og fikk den reist på Elveseter i 1992. Den er siden blitt en godt besøkt turistattraksjon.

Figurene på statuen er fra Norgeshistorien fra slaget ved Hafrsfjord fram til landet fekk sin grunnlov på Eidsvoll. Ved foten av søyla finner vi kongerekka. Øverst troner en rytterstatue av Harald Hårfagre, kongen som samla Norge til ett rike ved Hafrsfjord.

Familiebauta for Elveseter-slekta med navn og årstall.

Sagasøylen.

Neste stopp er ved [Bøvertun](#). Bøvertun har lange tradisjoner som overnattingssted i Jotunheimen og er den eldste skystasjonen over Sognefjellet. Stedet er totalrenovert i løpet av de senere årene. Anne Berit var på leirskole der for mange år siden. Leirskolen ble senere flyttet herfra til [Raudbergstulen](#) og heter nå [Jotunheimen Leirskole](#).

Veien videre oppover Breidsæterdalen.

Dette er Fantesteinvannet. Det ligger 1410 meter over havet. Vi ser mot [Smørstabbtindan](#) og [Smørstabbreen](#).

Smørstabbreen.

Det er den største breen i [Jotunheimen](#).

Retten før vi kommer til Sognefjellshytta ligger det en flyttblokk rett ved veien. Den heter Fantesteinen. Dette er også det høyeste punktet på veien, 1434 moh. Navnet på steinen skriver seg fra den tid da fant og landeveisrøvere gjorde Sognefjellet utrygt. Under steinen er en heller som nok har gitt ly til mange opp gjennom tidene, også fanter.

[Sognefjellshytta](#) ligger ved Fantesteinsvatnet. Den sto ferdig i 1947.

[Wikipedia](#) [Visitnorway](#) [Sognefjord](#)

Et par mindre hytter rett ved Sognefjellshytta.

I 2018 ble det laget en [bru over Fantesteinvatnet](#). På det venstre bildet kan vi skimte gangveien rundt hytta og på bilde til høyre brua som går fra hytta over på andre siden av vatnet. Brua har en total lengde på 52 m, med en spennvidde på 47 m. Brua må tåle en enorm spennkraft. Ved maksimal snømengde og laveste temperatur er spennkraften på hvert fundament lik 11 000 kN, som tilsvarer 1100 tonn!

Her ser vi brua.

Vi kan også se [Fannaråki](#) og [Steindalsnosi](#) med [Fannaråkbreen](#) fra Sognefjellshytta.

Så fortsetter vi videre.

Fannaråki og Steindalsnosi.

Dette er [Fannaråkmønumentet](#) til minne om de som vandret over fjellet og lot seg imponere av synet.

Det er også reist et minnesmerke over de 6 menn som frøs i hel i slutten av april 1813 på veg til Sogn for å hente matkorn.

På baksiden av monumentet er det en liste over noen diktere som har reist over fjellet.

Vi tror dette er et Ibsen-monument.

Så går det videre bortover.

Snart nedover.

Det nye hovedbygget

Sveitservillaen ble bygget i 1912.

På veien nedover Bergsdalen kjørte vi forbi [Turtagrø](#).

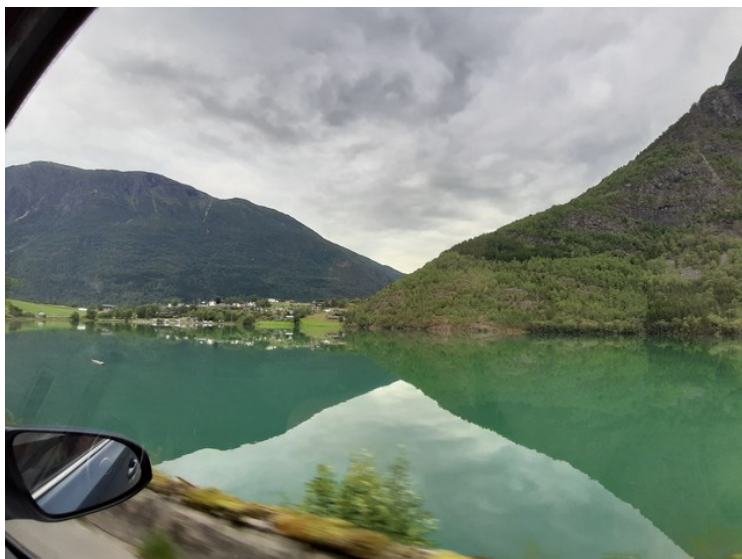
I 1870-1880-åra var Ole Berge fjellbonde og reinjeger på Turtagrø. Han ga veifarende som dro over Sognefjellet mat og husly på stølen.

Turtagrø Hotel ble bygget i [1888](#) og ble fra begynnelsen det viktigste møtestedet og tilholdsstedet for fjellkltrere og fjellvandrere i Norge.

Hovedbygget brant i 2001, men det ble fort bygget opp igjen.

Her er vi nede og kjører langs Eidsvatnet. Fra vatnet renner den korte Eidselvi ut i [Lustrafjorden](#).

Her kommer vi til [Skjolden](#) som ligger innerst i Lustrafjorden. Mørkridsdalen og Fortunsdalen går opp fra enden av fjorden..

Noe av bebyggelsen i Skjolden.

Vi hadde booket en hytte på [Gaupnetunet Hotell og Hytter](#). Dette er hovedbygningen hvor hotellrommene er.

Dette er resepsjonen der vi sjekket inn, fikk nøkkelen og fikk forklaring på hvor hytta ligger. Det er et godt stykke fra hovedbygningen.

Vi har ikke bilder av den aktuelle hytta som vi bodde i, men stilen er omtrent slik.

Stua

Kjøkkenet.